

KRITIKAPÁLYÁZAT

A régi nyár

- 2011. április 25. -
- Pifkó Szera -
- Fidelio -
- Hozzászólás

1792 óta varázsolja el az operett a közönségét élces szövegeivel, könnyed és fülbemászó dalaival, és díszes jelmezeivel és díszleteivel. Az operett primadonnái, szubrettjei, bonvivánjai, és táncoskomikusai gondoskodnak a közönség szórakoztatásáról. Nincs ez másképp Békeffy István és Lajtai Lajos operettjében, A régi nyárban sem, melyet a Budai Színkörben mutattak be először 1928-ban Honthy Hanna főszereplésével.

"Hol van az a nyár? Hol a régi szerelem?" - teszi fel a kérdést a Komáromi Jókai Színház előadásában a két főhős: Mária, a színésznő és a Báró Jankovits János, akik hosszú idő után újra egymásra találnek. **Nagy-Kálózy Eszter** finom, ámde céltudatos Máriaja és **Tóth Tibor** még mindig fess, egyszerre határozott és még mindig szerelmes Báró Jankovits Jánosa ezzel a kérdéssel mindenki számára világossá teszi, hogy a bő kétórás előadásnak az egyetlen mozgatórugója a szerelem, mely kisebb nagyobb bonyodalmakat, intrikákat, félreértéseket, és frappáns, olykor gúnyos szópárbajokat generál, melyeket régi, jól énekelhető dalok nyomatékosítanak. Ezzel elérvén azt, hogy a közönség felhőtlenül szórakozzon.

Míg a régi szerelem újra fellángol, ennek apropójaként alakul ki kicsit nehézkesen, és egy kis segítséggel egy másik szerelem, a színésznő lánya, Zsuzsi és a báró fia, Miklós között. Zsuzsi öntudatos és törekvő, ám a szerelemben kevésbé magabiztos figuráját sok bájjal és szenvedéllyel testesíti meg **Tar Renáta**. A **Majorfalvi Bálint** által megformált Miklós - olykor idegesítően - mindenkinek megfelelni akaró, könnyen befolyásolható, de mindezek ellenére szerethető figura. Az ő kettősük azért fontos, mert szerelmük kibontakozása közben Mária és János újra egymásra találnek.

A cselekményt színesíti még Trafina, Mária szegény és szoknyavadász rokona, (**Fabó Tibor**) aki Mimózát, (**Holocsy Krisztina**) a hiszékeny öltöztetőnőt, és a revüszínház táncosnőjét (**Holocsy Katalint**) egyszerre szédíti. Ezeken túl a színésznőért rajongó konferanszié, és a főúr figurája adnak újabb és újabb lendületet az olykor kissé vontatott jeleneteknek.

A konferanszié és a főúr figurája azért fontos, mert ők ugyanolyan nézői és figyelői az eseményeknek, mint mi. Általuk kaphatunk teljesebb és színesebb képet a három szerelmi szájról. Épp ezért jó ötlet Méhes László rendezésében az, hogy e két figurát ugyanaz a színész, **Hajdú László** játssza. Hajdú könnyedén, sok ötlettel és humorral testesíti meg mindkét alakot.

Ezt a humort felfedezhetjük Nagy-Kálózy Eszter játékában is, amikor Mária mint színésznő az előadás legnépszerűbb és egyben legtöbbet elhangzó és ezzel akár unalmassá is válható a Legyen a Horváth Kertben című dalt adja elő három féle stílusban: naivaként, végzet asszonyaként, dívaként. Ez Nagy-Kálózy Eszter legjobb jelenete mert, itt végre megmutathatja mire is képes pályafutásának első operett szerepében. Az érződik az egész jelenet alatt, hogy szinte lubickol ebben a számára új, zenés színpadi szerepben. Ennek a rendezői elgondolásnak köszönhetően a nézőtérén az este folyamán először hallatszott, igazi nyíltzúni vastaps. Méhes László rendezői leleményének köszönhetően a néző várakozással teli, vidám hangulatban a Legyen a Horváth Kertben slágert dúdolgatva, mehetett ki a büfébe.

A **Horváth Kata** által tervezett kosztümök, anyagukban lazák, de elegánsak és minden figurának megfelelően tükrözik a személyiségét. A legdíszesebb és legextravagánsabb kosztümjei Nagy-Kálózy Eszternek vannak, és neki van a legnehezebb dolga is, mivel az este folyamán hétszer öltözik át, mindezt villámgyorsan kell megtennie, ezért a jelmeztervezőnek olyan ruhákat kellett terveznie, melyek könnyedén le és felvehetőek.

Bátonyi György díszletei, ugyan megfelelnek a 20-as évek régi magyar filmjeiben látottaknak, megfelelő hangulatot teremtenek a történet első lépéseire. Ellenben a második felvonás díszlete, amely a budai Horváth-kertbe visz minket, aminek elvileg mámoros szerelmi pillanatokot kéne serkentenie, komor és túlságosan is sablonos. Nem felel meg annak a látványnak, amelyet az ember elképzelt, mikor az előadás legnépszerűbb a *Legyen a Horváth-kertben Budán* című dalát hallgatja. A díszlet hibáit feledteti a nézővel, hogy az első felvonáshoz képest, a második felvonásban az előadás ritmusa felgyorsul, és az események magával ragadják a szórakozni vágyókat.

Aki szereti az operettet, s az is, aki csupán vidámságra, és szórakozásra vágyik bátran jegyet válthat a komáromiak A régi nyár című előadására. Nem fog csalódní. Ez az előadás maximálisan kielégíti vágyait, eleget tesz mindannak, amit annak idején a szerzőpáros - Békeffy és Lajtai - el akart érní, hogy elfeledtessék az emberekkel mindennapi problémáikat. S ez napjainkban is aktuális feladat.

-
- Ajánlom a cikket -
- Nyomtatás

Fidelio.hu 2011. április 25.